

вратата на болницата. Те нежно впиваха поглед в поглед сякаш искаха да си кажат нещо твърде важно и значително...

Те се връзваха в живота. С първата стъпка още, те забравиха за него — лекаря — който ги изпращаше само с поглед. Той беше вече ненужен.

И бръчките около очите му ставаха по дълбоки и — по сурови.

Трепна. В нощната тишина се понесе отсечен момински смях, като огърлица бисери. Звуците на тъжната песен бяха секнали. Разтворените прозорци потъмняха. И звучния момински смях се отдалечи и мъжкна. Настана дълбоко безмъжливие.

Той погледна небето, по което се усмихваха безброй звезди. После защура поглед из градината. Там всичко се сливаше в мрака: не личаха ни лехи; ни дървета.

Нощното безмъжливие като да проникваше и в душата на лекаря. Чувствуващо го като огромен чер плащ, който забулваше всичко радостно в живота му. Той сведе глава на гърди, и се потопи в мисъл по безвъзвратно отминалите луди дни на своята младост . . .

гр. Русе, Март, 1919 г.

НАШАТА ЖЕНА И ИЗКУСТВОТО.

Подобно на безгранично поле обляхнато в аромата на цветове, символ на вечен стремеж към красота, неспирен полет към безгранично златно хризолитни брегове е изкуството, най-мощния и непостижим синтез на земното с небесното.

Наистина, едва ли съществува по-виша и правдива максима от тази, що систематично е била девиза на безчет ратници в полето на изкуството: вън от изкуството нема смисъл.—Най-великите титани на мисълта, най-тънките познавачи на фразата и нюансите през векове също я издигали в култ.

Живота на дребните интриги и интереси, живота на грубото фелистерство и изтънчените суетни условности, изключва от себе си смисъла и красотата, защото само в борбата, която великия Ибсен въздигна до апoteоз, борбата — стремежа към истината и красотата, само тя придава светлина и краски на живота; защото в нея духът кален и могъщ се понася в набег, в вихър към нови хоризонти и простори, които съхраняват в гънките си приказния флуид за творческата жажда.

Но, за сожаление жените у нас много наредко се вестят из цветните и ухани хълмове на изкуството, за да